

Poděkování

COUNTRYON

ROCKMAG.cz

FOLK
www.radiofolk.cz

Tiráž

Open Mic POTRVÁ připravuje a uvádí Jan Řepka.
Kavárna Potrvá, Srbská 2, www.potrva.cz
Foto: archiv Open Micu.
Kontakt: jan@openmic.eu
www.openmic.eu

OPEN MIC POTRVÁ
Kdo hraje, přijde. Kdo hledá, najde.

↻ NÁSLEDUJÍCÍ PROGRAM ↻

5. 11. 2014 | 19:00 | Open Mic POTRVÁ #78 | Kavárna POTRVÁ
PROGRAM: Caress, Pavel Kohn, Lucie Macháčková, Ondřej Papillon ad.
DK: Marek Dusil | HOST: Paul Armfield (GB)

Doprovodný bulletin Open Micu POTRVÁ. K dostání zdarma na místě nebo na www.openmic.eu.

OPEN MIC POTRVÁ #77

Kdo hraje, přijde. Kdo hledá, najde.

1. 10. 2014

Dnešní program

(změna dost možná)

19:00	Jan Řepka	
19:03	Holky v Lesse	
19:15	Adrian Lojsch (SK)	lojsch.com
19:30	Nikol Fischerová	
19:50	pauza	
20:15	Glajstr Duo	bandzone.cz/filipkoryta
20:30	Simona a Denisa Suchanovy	
20:45	OPENMIC	
21:00	pauza	
21:25	HOST / Shahab Tolouie (IRN)	shahab-tolouie.com
22:00	konec	

Řekli a napsali

Dan Reed (USA)

pisničkář // host Open Micu POTRVÁ #46 // 7. 9. 2011

„Jedna z nejlepších akcí, na nichž jsem kdy hrál. Dala mi totiž zároveň bezprostřední možnost nahlédnout do české tvůrčí komunity. Právě takové večery nejlépe inspirují mladé a méně zkušené umělce, kteří by se jednou sami rádi viděli jako hlavní bod programu.“

Katarína Koščová (SK)

zpěvačka a textařka // host Open Micu POTRVÁ #76 // 3. 9. 2014

„Open mic vnímám ako skvelú možnosť predstaviť svoju tvorbu publiku, ktoré by o ňu mohlo mať záujem. Navyše v dobe, keď neznámi, či noví interpreti a autori nemajú toľko príležitostí na živé hranie, je tento koncept nesmierne prínosný. Čo ešte veľmi oceňujem na Open micu v Potrvá je support pre hudobníkov v podobe letákov so všetkými potrebnými informáciami.“

více ohlasů čtěte zde: www.openmic.eu/quote.php

Základní informace. Basic info.

PRAHA · Open Mic POTRVÁ

Kavárna POTRVÁ, Srbská 2 // www.potrva.cz

KDY. TIME.

Každá první středa v měsíci od 19:00.
The first Wednesday of every month at 7pm.

KONTAKT. CONTACT.

Jan Řepka // jan@openmic.eu

ODKAZY. LINKS.

www.openmic.eu
www.picasaweb.google.com/openmicpotrva

BRNO · Open Mic NA PRAHU

Café Práh, Ve Vaňkovce 1 // www.cafeprah.cz

KDY. TIME.

Každé první úterý v měsíci od 19:00.
The first Tuesday of every month at 7pm.

KONTAKT. CONTACT.

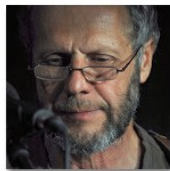
Anna Pinknerová // anna@openmic.eu

ODKAZY. LINKS.

www.openmic.eu
www.picasaweb.google.com/openmicnaprahu

Open Mic POTRVÁ #73
3. 4. 2014

Open Mic POTRVÁ #73
(II)

Open Mic POTRVÁ #72
5. 3. 2014

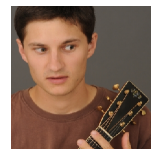

Open Mic POTRVÁ #71
7. 2. 2014

Open Mic & Praha 6 |
2014

Vedení

Jan Řepka

dramaturgie, průvodní slovo, kontaktní osoba

www.janrepka.cz

Jan Řepka se na české písničkářské scéně pohybuje od konce 90. let. Během osmiletého působení v duu Nestiháme vydal dvě alba, získal mnohá žánrová ocenění a absolvoval více než 500 koncertů u nás i v zahraničí. Od roku 2010 vystupuje sólo nebo se zpěvačkou Josefínou Žampovou, s níž natočil samostatné album *Čistý byl svět*.

Jan Řepka se doprovází na kytaru, cuatro a harmoniku. Je autorem desítek písní a překladů (Dylan, Matter, Simon, Young) a několika reportáží, recenzí a rozhlasových pořadů. V minulosti spolupracoval např. s Country Radiem, s internetovým Radiem Folk nebo s festivalem Porta. Dosud nejdelším koncertním turné byla Česko-slovensko-polská hudební cyklotúra 2011. Cesta vedla třemi státy, měřila více než 1.900 km a v jejím průběhu odehrál Jan 26 koncertů. Veškeré vybavení si přitom vezl sám na speciálním prodlouženém kole.

Koncem února 2012 podnikl týdenní domácí turné, během něhož se výjimečným způsobem opřel o přímou pomoc svých fanoušků. Na podporu takto nezávislé organizace koncertů vznikl krátký dokument z turné a obecně použitelná podrobná **příručka pro hostitele domácích koncertů** (ke stažení na webu janrepka.cz).

Album *Čistý byl svět* je k dostání v internetových obchodech CDBaby.com a HudBay.cz. Ohledně účinkování (ať už chcete hrát sami na Open Micu anebo chcete, aby naopak Jan vystoupil u vás) se s ním domluvíte osobně po skončení pořadu nebo mailem: jan@janrepka.cz.

zázemí: Kavárna Potrvá // zvuk: Pavel Rada // vstup: Tereza Bárová & Jaromír Novák // video: Oxid

Hledáme pomocníky!

Rádi přivítáme spolehlivé a zařaté parťáky v týmu.
Ozvěte se na adrese jan@openmic.eu nebo osobně po skončení pořadu.

Jak můžete přispět? Co Open Mic potřebuje?

- > **ubytování**, případně **pohoštění** mimopražských účastníků, zvláště hostů
- > **profesionální tisk** za přátelskou cenu nebo výměnou za reklamu
- > **fundraising** (psaní a správa žádostí o dotace, granty apod.)
- > aktualizace **media listu**; psaní tiskových zpráv
- > komunikace s blízkými komunitami; dobře cílená **propagace**
- > příležitostná výpomoc při organizaci (uvaděčka, svačinářka apod.)

Slovo k historii

Nápad založit v Praze písničkářskou open scénu ala Greenwich Village 1961 vzešel z hlavy mladého autora písní, básní a překladů a publicisty **Michala Bystrova** někdy na podzim 2006. S oživením myšlenky mu pomohl písničkář Jan Řepka, který domluvil první termíny pořadu v Kavárně pod Vesuvem, kde už více než dva roky sám hrával s duem Nestiháme, a který tento cyklus dodnes vede.

První, tehdy ještě Karlínský, Open Mic se zde konal v úterý 6. února 2007 a s pravidelnou měsíční periodicitou vydržel v Kavárně pod Vesuvem do října. Po dvouměsíční přestávce pak přesídlil do klubu Carpe diem nedaleko stanice Flora, kde se pod názvem Vinohradský Open Mic konal do konce roku 2008.

Počínaje lednem 2009 nese pořad název po svém novém působišti, divadelní Kavárně POTRVÁ. Od téže chvíle je každý večer zakončen recitálem vybraného hosta. Pozvání přijali mj. Vladimír Merta, Ivan Hlas, Pepa Nos, Zdeněk Vřešťál & Vít Sázavský, Dáša Voňková, Zdena a Jiří Tichotovi, Mark Geary nebo Justin Lavash.

Během 76 pořadů prošlo Open Micem **více než 400 různých písničkářů** a další se hlásí.

Současný stav. Vize. Výzva.

Konkrétní příklady (Xindl X, Justin Lavash, Krystyna Skalická, Ashia Grzesik, spolupráce s festivaly United Islands, Porta, Střelické strunobraní a Boskovice nebo s iniciativou Auto*mat) dokazují, že se Open Mic stává vyhledávanou písničkářskou líhni i pro zkušenější a populárnější podniky.

Odpovídá tomu i stále stoupající zájem účinkujících. Ten je v současné době tak vysoký, že by se mohl Open Mic konat do měsíce dvakrát. Zatím ale ctíme staré pravidlo *méně je více*.

Open Mic není koneckonců jedinou, izolovanou a exkluzivní scénou. Jen v Praze by se našla hrst dalších, většinou i častěji pořádaných open scén. Naše motto platí obecně:

Kdo hraje, přijde. Kdo hledá, najde.

Záměr Open Micu se každopádně nemění: bez ohledu na žánrové zařazení, věk a zkušenosti iniciovat **setkání** těch, kteří písně dělají, a těch, kteří písně rádi poslouchají. Setkání neformální, ryze *folkové* v onom mertovském smyslu slova. **Pro písničkáře** by to měla být skvělá **možnost** ozkoušet si nově nebo málo hrané věci mezi svými, **pro posluchače** pak výjimečná **příležitost** slyšet jinde neslyšené a být přítomen neobvyklým hudebním spojením. Role účinkujících a posluchačů se přítom během večera plynule přelévají, protože **poslouchat** je stejně důležité jako **zpívat**.

Znáte-li ve svém okolí méně či více zkušené autory, hudebníky, zpívající básníky a jim podobné *zjevy*, **nenechávejte si Open Mic pro sebe**, dejte jim letáček, bulletin nebo odkaz anebo je přistě vemte s sebou. Je-li mezi vašimi známými novinář, blogger, fanďa, kritik, pořadatel, pracovník rozhlasu či televize, provozovatel klubu nebo dokonce hudební producent, řekněte mu o nás. Open Mic by ho mohl a *měl* také zajímat.

Aktuální program, podrobné informace a archiv najde každý na **www.openmic.eu**.

Úvodem

*V dnešním úvodníku nechám promluvit americkou autorku a lektorku Robin Yukiko, která se ve svém blogu věnuje také **dobrym radám** začínajícím muzikantům všeho druhu. Jeden z jejich příspěvků je věnován speciálně open micům. Originál najdete na jejich stránkách www.robin yukiko.com*

- NEMYSLI SI, že stačí odehrát a odejít.
- S KAŽDÝM si stoji za to promluvit. Zapamatuj si jméno toho, s kým mluvíš.
- NEOČEKÁVEJ, že tě někdo objeví. Open Mic je dobrá možnost navázat kontakty s jinými muzikanty. K dalším koncertům může vést jen tehdy, když sám aktivně pracuješ s novými kontakty a příznivci.
- VYJADŘUJ SE PŘESNĚ, dáváš-li zpětnou vazbu druhým. Projev skutečný zájem a pozornost.
- SEZNAMUJ druhé. I když právě nemáš osobní zájem na konkrétní spolupráci, pořad můžeš posloužit jako dobrá spojka někomu jinému.
- CHOVEJ SE SLUŠNĚ.
- BUĎ VELKOMYSLNÝ. Když se ti zdá, že poslouchá jen jediný člověk v klubu, hraj pro něj.
- NEMLUV HLASITĚ, když je na scéně kolega. Můžeš jít ven, můžeš šeptat nebo můžeš počkat do přestávky.
- Cti KONTRAST. Připrav si pestrý program (pomalá, rychlá, dur, moll apod.)
- NEHRAJ dvě písně za sebou ve stejné tónině. Ač si to posluchači neuvědomí, jejich uši se začnou nudit.
- NEOMLOUVEJ SE, zvláště ne před písní. Publikum chce vidět, že ti na písní záleží; nestojí o vysvětlování toho, proč si sám nevěříš.
- Chovej se PŘÁTELSKY ke každému, ale zejména k organizátorům, barmanům, zvukaři a kolegům.

*Kolec citace. Ano, je to hrubý překlad z američtiny. Ale smysl to snad dává. Možná by stálo za to takový seznam dobře míněných doporučení počesťit a přizpůsobit pro náš konkrétní pořad (který je přeci jen více než jen běžný open mic); **najde se někdo, kdo by si na to se mnou na podzim sedl?***

Pokud budete mít jakékoli jiné dobré nápady a kritické poznámky, vítám je na jan@openmic.eu

Písní uší!

Jan Řepka

Dnešní host

Shahab Tolouie · شهاب طلوعی

Web: www.shahab-tolouie.com // Kontakt: manager@atlas-music.org

Praha má bezpochyby zvláštní kouzlo. Američané a Kanadáné sem utíkají ze svých jalových vlastí za ztraceným evropským duchem, Britové zde nacházejí inspiraci a manželky, čínská zpěvačka svobodné prostředí pro své hudební fúze a **iránský kytarista** bezpečné zázemí a spolupracovníky pro své fantazie.

Shahab Tolouie patří mezi nejuznávanější umělce své země. Jeho vlastní kombinace tradiční perské skladby a flamenca ho řadí mezi onu globální rodinu hudebníků, kteří suverénně překonávají hranice. Znají ho posluchači BBC, studenti hrající podle jeho kanonické učebnice, celá elita světové akustické kytary a fajnšmekři po celé Evropě.

Nejde ovšem o to, vyřáčet ostatním dech svým mistrovstvím. Jde o to, hledat a nacházet společnou a mírnou řeč. A **vlastní tón**:

„An original sound is my weakness. I must confess my knees start to shake when I hear something original. It doesn't have to be technically difficult, or fast, or hard to play ...

but pure and original.

Příště:

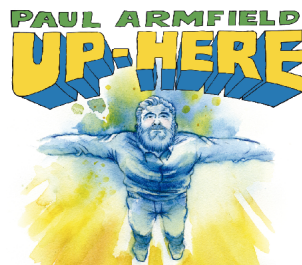
Paul Armfield (GB)

U jižního pobřeží Velké Británie leží ostrov. Říká se mu Isle of Wight. Každé léto se tam koná obrovský festival, jehož tradice sahá do květinového léta 1968. Jezdí tam statisíce lidí a muzikanti světových jmen. Kdo zná ale hudebníky, kteří z toho živoucího koutu světa pocházejí?

Paul Armfield je jedním takovým. Se svou kapelou *Four Good Reasons* hrál před deseti lety na festivalu Glastonbury, od té doby natočil tři sólové desky a nedávno se jeho cesta zkrížila s nám dobře známým slovenským duem Longital. Odtud také vane vítr, který Paula zanáší k nám.

Jako divoká karta zahraje ve stejný večer na stejném pódium **Marek Dusil**, a je k tomu dobrý důvod: letos na jaře vydal se svými přáteli nové album s názvem Oceán.

Open Mic POTRVÁ #78 se koná **5. listopadu 2014** od 19:00 opět zde v Kavárně POTRVÁ.

Dearest Foreign Audience Members

Why Did You Come Here Tonight?

by *Shani Chabansky*

Welcome to Open Mic Potrva!

As strangers in this city, we all know how difficult it can be to communicate. Suddenly, the details of our daily lives are no longer just details. The simple task of buying your bread and milk or sending a letter turns into a heroic battle. Every interaction has now become strained because let's face it, Czech is a tricky language to learn.

On the other hand, there are also people here tonight who have lived in this city for a long time. Some may have even been attending this event since its birth. Tonight's program is hosted mostly in Czech for their benefit.

But whether you're an old-timer or brand new, we are all connected by one fact: we all know the discomfort of speaking in a foreign language.

So tonight, we each have a unique opportunity. For this evening only, the language barrier can be a myth. Here, we can put away the strained conversations that make our day-to-day communication so difficult. Here, we can speak the international language of music and creativity.

Open Mic Potrva is unlike many other open mic nights. Although tonight's program is mainly focused on music, ultimately we have all come here for something a little more.

The stage is shared by amateurs and professionals who come from all over the world. Yet whether they're a folk duet from Canada, a former pop star from Slovakia, or a singer-songwriter based right here in Prague, each performer will bring something different and essential to the program.

At the same time, the evening is not only about what happens on stage. It's also about the office administrator who came here straight from work, and about the language teacher who came to support her friends. It's also about the single working mother who somehow manages to single-handedly support her family, and still turn up every month to provide us with lovely photographs of this evening.

Whoever you are, you too have a special story. Tonight, I encourage you to share your story with someone new. I suggest starting the conversation with a simple question like, "Why did you come here tonight?" As the motto of Open Mic Potrva says: those who play, arrive. Those who search, find.

But for goodness sake!

As long as you're staying in this beautiful city, please do go out and learn a bit of Czech.

Sincerely, A Fellow Foreigner *Shani*

S každou projetou zastávkou klesala teplota vody ve vaně o malý kousek níž a níž, matně si uvědomil známou krutou hříčku se žábou a vroucí vodou – když hodíte žábu do vroucí vody, vyskočí, když ji hodíte do studené a tu začnete ohřívat, uvaří se. V Hořovicích viděl Schrödingerovu kočku, jak chodí opatrně po vaně, klade tlapku za tlapku a přitom ho pozoruje z nedalekého kopce, který vlak právě míjí.

Ticho přerušil kvilivý zvuk brzd, který přicházel z karmy nad vanou, vlaková souprava se blížila do své konečné stanice, do končetin se mu začal vracet cit, po síti jemnější než pavučina v babím létě se rozeběhly elektrické impulsy a naplnily neuronovou síť, první pohyb rozvlnil hladinu a přinesl poslední závan mandlí, zvuk se vrátil do svých vyjetých kolejí a v nastalém tichu vlak zastavil a naposledy sebou šklbnul v protisměrném pohybu, voda vyšpláchla na dlaždice vedle vany.

Kolem je spousta odpovědí, ale jaké jsou otázky?

Závěr – 2013

První špendlík mu vypadl z ruky. Zeď byla pokrytá desítkami, možná stovkami relikví – vstupenky do kina, na koncerty, do divadel, kousky map, letenky, plakáty, papírové visačky z džín, pohlednice z celého světa, plakety s logy hudebních skupin, jízdenky na vlak. Špendlík za špendlíkem opouštěl silnou papírovou tapetu a na zem se snášela minulost. Dosedala lehce, někdy rubem, jindy lícem a bez ladu a skladu pokrývala dlaždice na podlaze.

Snažil se dívat jen na své ruce, na špendlíky, které chatrně držely jeho vzpomínky, ale neubráníl se a zaostřil pohled na zelený obdélník z loňského festivalu na jihu Čech, potom na stvrzenku z autobusu, na PFko.

Venku zatím pokračovalo sychravé ráno, kterým se za svítání přilouдал liduprázdnou ulicí. Poslední mrazíky letošní zimy sváděly své marné boje s časem, první autobus vypustil při rozjezdu černý oblak kouře, město se probouzelo.

Ze zdi zmizel poslední kousek papíru, vstupenka na půlnoční představení do kina. Sesypal poslední hrst špendlíků do plastové krabičky, tu vložil do krabice od bot narvané až k prasknutí tím, co bylo ještě před chvílí na zdi. Už nespěchal.

Prošel naposledy prázdný byt, zastavil se u okna a chvíli se díval, jak dole na ulici začíná proudit život, v kuchyni si natočil sklenici vody, urovnal utěrku a zavřel dveře. Pak se posadil před čerstvě prázdnou zeď. Díval se na ni, jako by k němu mohla mluvit. Z nádraží vyjžděly další vlaky a horká voda se hrnula z kohoutků do dalších van. Další mladí kluci si pálili poprvé prsty. Bílá zeď k němu nakonec promluvila. Pousmál se a pokýval hlavou. Vzal papírovou krabici, zabouchl dveře bytu a přivolal výtah.

Písničkáři na scéně

ÚČASTNÍCI DNEŠNÍHO OPEN MICU

7/11 **Shahab Tolouie** Praha, Klub Lávka fest Kytara napříč žánry

DÁLE DOPORUČUJEME

2/10 First Aid Kit (SWE)	Akropolis	
2/10 Notování - II. kolo	Music City	Smějící se bestie, Quaoar ad.
3/10 Eliška Sýkorová	Saturnin	Orebitská 5
9/10 Hm...	Klubovna	
9/10 Open-mic.cz	U Božího mlýna	uvádí Jan Ostrov a Adam Pavlíček
13/10 Nasycen	Malostranská beseda	+ Hush
14/10 Jiří Konvrzek	Už jsme doma	
15/10 Karel Plíhal	Bez zábradlí	
16/10 Radůza	Divadlo Gong	
17/10 Zašití písničkáři	Kocour	Pavel Kohn, David Bartoš, David Dewetter
18/10 My3.AVI & Jarret	Malostranská beseda	
21/10 Beata Bocek	Kaštan	+ Lucie Redlová
22/10 Osamělí písničkáři	Kaštan	Petr Váša, Martin Kyšperský, Jiří Dědeček ad.
24/10 Katarzia (SK)	Jazz Dock	
25/10 Voilà	NoD	křest CD
27/10 Slávek Janoušek	Balbínka	
29/10 Kruh kolem ohně	Art Space Řetězová	uvádí František Kostlán a Marwan Alsolaiman
30/10 Peter Janků (SK)	Kocour	
30/10 Akustický řez	Jamm Club	Marek Dusil, Petr Kadlček, Xoana M. Castro
30/10 Phia (AU) & Agu	Potrva	
31/10 Ivo Cícvárek	Rybanaruby	

OPEN MIC

4/11 Open Mic NA PRAHU #31	Brno, Café Práh	hosté: Paul Armfield (GB), Marek Dusil
5/11 Open Mic POTRVÁ #78	Praha, Potrvá	hosté: Paul Armfield (GB), Marek Dusil
2/12 Open Mic NA PRAHU #32	Brno, Café Práh	host: Jamie Marshall (GB)
3/12 Open Mic POTRVÁ #79	Praha, Potrvá	host: Jamie Marshall (GB)
6/1 Open Mic NA PRAHU #33	Brno, Café Práh	
7/1 Open Mic POTRVÁ #80	Praha, Potrvá	jubilejní lednový program uvedeme v prosinci

Představujeme

Denny Newman

*Denny Newman (*1975) vystudoval mateřskou školu s vyznamenáním za nejhezčí obrázek medvídky nakreslený pastelkami, základní školu, kdy vyhrál v roce 1984 soutěž ve sběru starého papíru, a matematicko-fyzikální gymnázium, kde dostal jedničku z tělocviku. Pracoval jako natěrač, vychovatel na škole v přírodě, prodavač, uklízeč, barový kytarový hráč a kavárenský povaleč.*

Literárně tvoří od svých sedmi let (Jak letadlu došla nafta), teprve později se ale natrvalo zabydlel na české humoristické fantasy scéně (Mořičvíl, Piskořouti, Otevřte se mraky). Dennyho můžete potkat u našeho vstupního stolku jako hostesku. Říkejte mu Jaromír.

OTÁZKY

Jednoho dne Alenka přišla k rozcestí a uviděla na stromě kočku Šklíbu. „Kterou cestou se mám dát? “ řekla. „Kam chceš jít?“ chtěla vědět Šklíba. „Já nevím,“ odpověděla Alenka. „V tom případě,“ řekla kočka, „na tom nezáleží.“

Úvod – 1986

Když mu bylo jedenáct let, spálil si prsty. Bylo to v ten den, kdy dostavěl papírový model hradu Litice a napadlo ho, jestli je lepidlo kanagom opravdu hořlavina druhé třídy, jak to stálo napsané na červené tubě ještě červenějšími písmeny. Vymáčkal polovinu lepidla do dřezu, protože nechtěl, aby v kuchyni něco chytlo, a průhlednou želatinu s typickým řezavým zápachem zapálil. Hořela krásně a on vychutnával silný pocit svobody – byl sám doma, mohl si dělat, co chtěl. Přehrabovat se ve skříňce, kam rodiče schovávali složenky a bony – na těch se mu nejvíc líbily ty propletené čáry na jednotlivých bankovkách. Mohl si pustit desku na gramofonu, na který jinak nesměl sahat (gramofon byla DRAHÁ věc, a proto se s ním muselo zacházet s úctou), mohl si ji pustit nahlas, jak nejvíc to šlo, a pak v obývacím pokoji křepčit. Mohl hrát na otcovu kytaru, i když to neuměl, a nikdo mu neříkal, jak se správně mají držet akordy. Mohl do dřezu v kuchyni vymáčkat lepidlo a zapálit ho, aby zjistil, jestli opravdu hoří.

První věc, která ho napadla, když průhledná kaluž na dně dřezu vzplála, že si měl nejdřív sloupnout z konečků prstů zaschlé lepidlo. I jeho prsty hořely překrásným plamenem. Sice strčil ruku duchapřítomně hned pod kohoutek a pustil vodu, ale bolelo to strašně, za tu malou chvíli se mu připekla kůže do tvaru, které by rozhodně mít neměla. A taky spálené maso strašně smrdělo. Už nikdy ten zápach nezapomněl a pokaždé, když v budoucnu cítil v kuchyni spálené maso, třeba sekanou nebo jen lehce připečené kuře, rozbolely ho prsty na levé ruce. A také už věděl, co to znamená spálit si prsty. Tehdy si poprvé uvědomil, jak jsou slova důležitá a že je dobré jim věnovat pozornost.

Každý pracovní den byl jednu hodinu denně doma sám.

Byla to pro něj v celé dychtivosti jeho jedenácti let jedna jediná hodina denně, kdy se cítil svobodný. Přišel ze školy a měl jen pro sebe celý dům, zahradu, všechny klíče, všechny vypínače a všechny dveře. Pak se vrátil z práce otec i matka, z družiny bratr a všechno se zase rozeběhlo podle neměnného řádu. Úkoly, uklidit pokoj, jít si hrát na hřiště. Ale tu jednu hodinu denně ne. Nejraději vyběhl po schodech na půdu, protože na tu normálně nesměl, a probíral se stohy starých časopisů, které tam byly naskládáné v úhledných balících, nejraději měl dikobraz. Kresleným vtípům se moc nesmál, ale líbily se mu některé kresby, hlavně od Neprakty a tajemného muže jménem BaPe. Mnoho let přemýšlel, jestli může mít někdo v příjmení dvě velká písmena. Nebo dopisy, byla tam krabice s dopisy, které jeho otec posílal za mlada z internátu jeho matce, každá obálka zapečetěná červeným voskem s obrázkem něčeho, co nedokázal rozeznat, a pak otevřená zřejmě perořízkem na horní delší hraně. Nikdy je nečetl, nepřišlo mu to správné, ale rád je držel v rukou v prašném šeru mezi starými trámy.

Při každé návštěvě půdy doufal, že objeví zapomenuté dveře do tajné místnosti a tam... sám nevěděl, co by tam mělo být, ale byl přesvědčený, že někde existuje svět za světem. Nikdy je nenašel. Ale protože osud k němu byl shovívavý, asi že osud má slabost pro ty, co se mu odmítají vzdát, našel něco jiného. Bylo to o mnoho let později a byla to víc než co jiného náhoda. Na jedné besedě mu Bartoš a Pergner, dva pánové, kteří dlouhá léta vystupovali pod společným pseudonymem BaPe, osvětlili největší záhadu jeho dětství.

Stať – 2009

Ta myšlenka se mu objevila v uvolněné mysli z neznámých důvodů. Ležel v horké vaně, ponořený až po horní ret, inhaloval nosem horkou páru s vůní mandlí, která mu stoupala kolem hlavy, a očima ostřil na hladinu, která byla stále klidnější a klidnější, až úplně znehybněla. Tělem mu procházely vlny uvolnění, cítil, jak tělo vypíná jednu funkci za druhou. A pak, nepostřehl, kdy se to stalo, nebyl to žádný skok nebo střih, byl současně ve vaně a současně ve vlaku čekajícím na hvízd výpravčího. Pára z lokomotivy i z horké vody mu stoupala kolem očí jako ve zpomaleném filmu, za oknem koupelny nebo kupé viděl pomalu procházet stíny spolucestujících, cítil se uvolněný, natáhl pohodlně nohy a vychutnával to zpomalování času do poslední běžící sekundy. Pak se čas zastavil a vlak sebou trhl a dal se pomalu do pohybu.

Myslí mu vířily odpovědi, ale jejich nosiči nebyla slova, ale pocity. Svaly mu vláčněly, tělo se mu prodlužovalo uvolněním, ruce se vznesly samy od sebe na hladinu, kola vlaku přeskakovala po mezerách mezi kolejnicemi. Pěna začala pomalu ubývat, prskat po jednotlivých bublinkách, jak do vody proniklo jednou jedinou kapkou mýdlo a začalo svoji rozkladnou misi. Pozoroval to nezúčastněně, stejně tak jako viděl orosený kohoutek na zdi, plastovou láhev se šampónem a nezúčastněně vnímal i to, jak mu těžkne hlava mokřými vlasy a za oknem se míhají telegrafní sloupy.